

Nro 1/06

Komennusmies

METALLI ammattiosasto 254

Asiaa päivärahoista, mm:

- Ministeri Heinäluoman tiedote ... 11
- Verosäännökset 12
- Taistelu päivärahoista 16

Komennusmies-lehti on Metallin ammattiosasto 254:n tiedotuslehti, joka vuonna 2006 ilmestyy yhden kerran.

Päätoimittaja

Risto Lakanen

Toimitussihteeri

Ulkoasu ja taitto

Päivi Jankkari

Painopaikka

Painorauma Oy, Rauma

Painosmäärä 1300 kpl

Kannen kuvat

Risto Lakanen

Kuvassa komennusmiesten

lähetystä 30.3.06

eduskuntatalon portailla:

Pasi Vahtermo

Seppo Ylätalo

Esa Koskela

Juha Kapiainen

Mauri Lampinen

Jouko Kinnarinen

Neste Oilin Diesel-työmaa

Porvoon Kilpilahdessa

Sisällysluettelo

Päätoimittajalta	3
Tarkoitus, tarpeet ja toteutus	5
Työhyvinvointisatoa	6
Harmaan työvoiman valvonta	8
Työsuojeluhuomioita	9
Ulkomaantyöstä eläkettä	10
Asiaa päivärahoista:	
• Valtiovarainministerin tiedote	11
• Tuloverolain 72a §	12
• Komennusmiesten 30-vuotinen sota	16
• Kirjelmä valtuustolle 5/06	24
• Ajatuksia päivärahoista	25
Siinä on sykkettä	26
Tuntoja eläkeiässä	27
Metalli 254:n kummilapset	28
Kursseja Murikassa	30
Ammattiosaston jäsenrakenne	31

HELSINGIN SEUDUN
TEOLLISUUSASENTAJAT RY
Ammattiosasto 254

TOIMISTO

Turunlinnantie 8, 5. krs

00930 Helsinki (Itäkeskus)

puh. (09) 344 5382

faksi (09) 344 5382

sähköposti: ao254.metalli@elisanet.fi

<http://www.elisanet.fi/ao254.metalli>

AVOINNA:

pe 10.00-18.00

ke 12.00-16.00

Kesä- ja heinäkuu suljettu

ke 10.00-18.00 puhelinpäivystys

Puheenjohtaja 4.5. alkaen

Kalevi Vepsänen

Teeritie 2C17

01450 Vantaa

puh. 040-8307300

Taloudenhoitaja

Lauri Hölsömäki

Vaarinpolku 5

29600 Noormarkku

puh. 0400-597486

Jarmo Kohonen

Herneorontie 31

54310 Hytti

puh. 040-7303323

Sauli Pietarinen

Maarinkunnaant. 7B10

01370 Vantaa

puh. 050-3410955

Sihteeri

Juha Kapiainen

Vuorelantie 65

54820 Kotimäki

puh. 040-8644433

Opintosihteeri

Risto Lakanen

Lauri Mikonpojan t. 16

00840 Helsinki

puh. 040-5514017

Ilkka Lehto

Niinikoskentie 40

07150 Laukkoski

puh. 050-4644755

Ippo Tissarinen

Korppitie 32B

01450 Vantaa

puh. 050-5634023

Pekka Miettinen

Viklankuja 15

55400 Imatra

puh. 040-8619983

Taisto Kleimola

Isoarontie 29B4

26660 Rauma

puh. 0400-595973

**TOIMIKUNTA
2006**

Miten näin pääsi käymään?

Todellakin, miten näin pääsi käymään? Miten on mahdollista, että satoja, jopa tuhansia suomalaisia komennusmiehiä, jotka vain tekevät ammattiaan vastaavia töitä, rangaistaan kymmenien tuhansien eurojen jälkiverolla?

Näin vaan kävi, vaikka tilanteessa ei ole mitään yllätyksellistä, kun asiaa tarkastelee pitemmällä aikavälillä taaksepäin. Yllätyksellistä oli se, että Varsinais-Suomen verovirkailijat antoivat kertarysäyksellä sadoille telakalla työskennelleille komennusmiehille jälkiveromätkäyksiä. Yllätystä verottajan käyttäytymisessä ei ole ammattiosasto 254:n yli kolmenkymmenen vuoden historiaa vasten asiaa katsottaessa. Yksittäiset osaston jäsenet ovat saaneet jälkiveromätkäyksiä jatkuvasti tasaiseen tahtiin näiden vuosikymmenten aikana eri puolilla Suomea. Miksi sitten ongelman hoitamiseen ei ole tehty mitään, kun vuosien aikana on tiedetty, että kyseinen katastrofi on tulossa jossain vaiheessa varmasti?

Kun nyt komennusmiehet protestoivat kohtuutonta verotusta vastaan työseisauksilla, se ei ollut ensimmäinen kerta, kun on jouduttu käyttämään näin rajua asetta oikeuksien puolustamiseen. Osaston historian aikana ensimmäinen suurempi työtaistelu käytiin verottajan mielivaltaa vastaan 1976, kun rakennettiin Loviisan atomivoimalaitoksia. Toinen oli 1988, kun Metallityöväen liitto hyväksyi yhtenä osapuolena keskitetyn työehtosopimuksen, jossa päivärahat määrättiin osittain veronalaiseksi tuloksi. Myöhemmin keskitetty TES purettiin siltä osin, koska työehtosopimuksella ei määrätä verolain tulkintaa.

Yhteistä näissä kahdessa ensimmäisessä suuremmassa työtaistelussa on ollut se, että Metallityöväen liitolta ei ole kertaakaan saatu mitään apua tai ymmärrystä. Ammattiosasto 254 ja monet muutkin osastot ovat vuosien aikana tehneet vero-ongelmas- ta lukemattomia aloitteita Metallityöväen liiton valtuustolle ja liittokokoukselle. Valitettavasti aloitteet ovat menneet kuuroille korville. Toisaalta päivärahan saaminen ja kaikki muutkin verotukseen liitty-

vät asiat kuuluvat verolain piiriin, verolain, jonka säätää eduskunta, eikä Metalliliiton sopimuksilla ole sen tulkinnassa mitään merkitystä. Kuitenkin Metallityöväen liitto on työnantajien eli Teknologiateollisuuden kanssa kärsä sopimaan työehtosopimuksella (metallin työehtosopimus, 16 §), millä perusteella päivärahat ja matkakustannukset maksetaan. Tämä liittojen välinen TES on osaltaan sekoittamassa työnantajien ja työntekijöiden käsitystä siitä, millä perusteella verolain verottomia matkakustannusten korvauksia ja päivärahaa maksetaan.

Käydyn työtaistelun tuloksena on kuitenkin saatu osittainen voitto ja lupaus lähinnä valtiovarainministeri Eero Heinäluoman lupauksena, että päivärahan verotukseen on saatava selvyys. Heinäluoman aloitteesta on ministeriöön perustettu työryhmä selvittämään asiaa, johon kuuluu myös Metallityöväen liiton edustaja. Lisäksi on perustettu seurantatyöryhmä liittotasolle, johon - ihme ja kumma - on kelpuutettu asiantuntijoiksi kaksi komennusmiestä, pääluottamusmiehet Juha Kapiainen ja Harri Koskinen.

Anteeksi, komennusmiehet

Käyty työtaistelu ja sen tiimoilla sattuneet tapahtumat pakottavat minut lähinnä Metallityöväen liiton puolesta pyytämään teiltä anteeksi.

Suomen teollisuudessa on ollut viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana voimakas rakennemuutos. Rakennemuutos on johtanut siihen, että firmat ovat ulkoistaneet töitään ja käyttäneet alihankkijoita korvaamaan omaa työvoimaa, jolloin on syntynyt ylipitkiä komennuksia samalla paikkakunnalla. Tätä yhteiskunnassa tapahtuvaa ilmiötä ja sen mukana tulleita epäkohtia eivät liitot ja valtiovalta ole ymmärtäneet.

Kun komennusmiehet aloittivat työtaistelun epäoikeudenmukaista verotusta vastaan, Helsingin Sanomissa oli Metallityöväen liiton neuvottelupäällikkö Pertti Nurmisen lausunto. Neuvottelupäällikkö totesi lausunnossaan muun muassa näin:

"Tässä taitaa olla kyse siitä, että monelle päiväraha on muodostunut palkanlisäksi. Pitää kuitenkin muistaa, että se on kulukorvaus. Voidaan-ko jollekin maksaa kulukorvausta kymmenen vuotta? Eihän se ole oikein muita veronmaksajia kohtaan".

Luettuani Pertti Nurmisen lehdelle antaman lausunnon soitin hänelle ja kysyin, miten hän perustelee lausuntonsa. Sain Metallityöväen liiton neuvottelupäälliköltä vastauksen, että *"turhaan hakkaatte päätänne seinään, liitolla ei ole mitään huomauttamista uuden lain sisältöön."* Turhaan hakkaatte päätänne seinään - lohdutonta kuultavaa, kun perheen huoltaja on saanut usean kymmenen tuhannen euron jälkiverolapun maksuun pantavaksi. Saman lehden sivulta löytyy myös lisää komennusmiehiä koskevia järkyttäviä lausuntoja:

"Metalliliitto ei hyväksy tällaista sopimusten ollessa voimassa", liiton neuvottelupäällikkö Pertti Nurminen linjaa.

Huomautus, neuvottelupäällikkö: Verolakia ei tehdä työehtosopimuksella, joten työtaistelu ei ollut voimassa olevaa työehtosopimusta vastaan.

-Työnantajayrityksiä edustavan Teknologiateollisuus ry:n työmarkkinajohtaja Risto Alanko luonnehtii ulosmarsseja "käsittämättömiksi" ja "täysin tuomittaviksi".

Teknologiateollisuus ry:n työmarkkinajohtaja

Risto Alankoa, jolla on varmaan hyvä työ ja hyvä palkka, tuskin komennusmiesten veromätkäykset liikuttaa.

Metallityöväen liiton virkaatekevä viestintäpäällikkö Matti Putkonen istuu Metallityöväen liitossa mukavassa tupakansavuisessa huoneessa Lauri Törnin legendaarinen konepistooli seinällä. Viestintäpäällikkö Matti Putkonen viestittää internetin välityksellä ottaen kantaa komennusmiesten työtaisteluun, varmaan tilanteeseen nähden mielestään hauskaasti:

"Tässä tämän päivän neuvonpidon tulosta. Levittäkää tätä sanomaa oman organisaation ja alihankintaverkon kautta mahdollisimman tehokkaasti, jotta "tsetseenien" suunnittelemaat uudet operaatiot voidaan minimoida".

Hauskaa - joksi se on ehkä tarkoitettukin, mutta kenellä on hauskaa? Tuskin veromätkäyksiä saaneella komennusmiehellä - mutta loukkaavaa komennusmiehiä ja tsetsenejä kohtaan.

Kiitokset

On myös syytä kiittää niitä henkilöitä ja tahoja, jotka ymmärtävät komennusmiesten joutuneen verottajan epäoikeudenmukaisen jälkiverotuksen kohteeksi. Poikkeuksetta komennusmiesten omat työnantajat eivät hyväksyneet verottajan menetelmiä. Elinkeinoelämän keskusliitto, jolta saimme ymmärtämystä, ja erikoisesti EK:n veroasiantuntijoita on ollut tukenamme. Työtaistelu kohdistui välillisesti suurimmin Nesteen Diesel-uudisrakennustyömaahan ja Aker Yardsin Turun ja Rauman telakoihin. Silti saimme tilaajafirmoilta tukea, erikoisesti mai-

nittakoon Aker Yards -konsernin Risteilyalukset ja matkustajalautat -liiketoiminnasta vastaavan johtajan Yrjö Julinin lausunto:
-*"Minun sympatiani ovat komennusmiesten puolella"*.

Kiitokset myös niille ammattiosastoille, jotka ovat ottaneet tilanteeseen kantaa, erityisesti Turun metallityöväen ammattiosasto 49:lle ja osaston toimitsijalle Jyrki Yrttiaholle. Kiitokset myös niille lukuisille tovereille, jotka jaksoivat käydä lähetystöinä useiden eduskuntaryhmien ja muiden valtion virkamiesten kuultavina. Kiitokset komennusmiehille, jotka osallistuivat työtaisteluun. Työtaistelun tulok-

sena on saatu vihdoinkin valtiolta ja liitot ymmärtämään, että kymmeniä vuosia komennusmiehiin kohdistuneet epäoikeudenmukaiset veromätkäykset on lopetettava. Kiitokset on annettava tällä kertaa myös Metallityöväen liitolle, joka on nyt mukana selvittämässä valtiovarainministeriön asettamassa työryhmässä komennusmiesten verotusta. Jälkiveroja saaneet komennusmiehet ovat tehneet sadoittain valituksia ja muutosehdotuksia jälkiveroistaan, mutta valitettavasti niistä useimmat on hylätty.

Risto Lakanen

Tarkoitus, tarpeet ja toteutus

Ilman syvällisempiä pohdiskelujakin voimme todeta kaikilla työntekijöillä olleen ja olevan tarpeet edunvalvontaan. Yksilötason lisäksi valtaosalla on myös kokemuksia järjestäytyneestä edunvalvonnasta. Miten järjestäytyneet toiminta sitten ilmenee ja toimii nykyisin.

SAK keskusjärjestönä on kaukainen konttori jossain, joka henkilöityy Lauri Ihalaiseen. Keskusjärjestön toiminta kulminoituu tupoon tunnettavuudessaan työväestölle. Muilta osin SAK on osa suomalaista virkakoneistoa kasvottomuudessaan. Ammattiliitot ovat jo pikkuruisen askeleen lähempänä ihmistä. Liittojen rooli ay-liikkeessä tunnustetaan jo huomattavasti paremmin puheenjohtajan, sihteerin ja jopa joidenkin aktiivisten toimitsijoiden välityksellä, kuitenkin niin, että tunnettavuus pohjautuu enemmän menneisiin saavutuksiin kuin nykyiseen edunvalvontaan.

Tupoon henkeen ja vereen sitoutuminen hinnalla millä hyvänsä ja liittojen hienosäädöt siihen pohjautuen ovat myös erkauttaneet työläisiä ay-liikkeestä. Lisäksi todelliset muutokset työelämässä ovat jääneet pääsääntöisesti markkinoiden hoidettavaksi.

Uskallus toimia jämerämmin mm. pätkätöiden, ulkoistamisten, joukkoyrteisanomisten ja kasvavien tuloerojen kohdalla olisi selkeä viesti jäsenistölle liikkeen toimivuudesta.

Metallin ammattiosastojen tilanne on osakseen edellä johtuvista syistä yhtä onneton, ellei onnettomampi. Vapaaajalla hoidetut tehtävät ja toimikunnat eivät sisäisesti edes selittele saamattomuuttaan kuten hierarkiassa palkollisiin siirryttäessä. Miksi selitelläkään, kun jäsenten mielenkiinnon kohteet ovat toisaalla kuin järjestäytyneessä ay-toiminnassa.

Tarkasteltaessa työyhteisöjä, joissa ei toimi aktiivinen luottamusmiesorganisaatio, voidaan väittää niiden ajautuneen tilaan, jossa työehtosopimuksesta täyttyy keskimäärin 80–85 prosenttia. Kynnys asioiden hoitamiseksi on liian korkea. Kynnys, jota oma liittomme nostattaa tietoisesti, koska yksilön energia tuhlautuu liian usein jo oman ylläpitämänsä järjestön saamisessa puolelleen edunvalvontatilanteissa.

Koko Metallin hallinto on jämähtänyt pysähtyneisyyden tilaan, jota säädelään sosialidemokraattisella puo-

luepolitiikalla, sosialidemokraattisten järjestöjyriensä hallitsemassa. Vasemmistolittolaiset toverit eivät pyristelekään irti ohjauksesta, ohjauksesta, joka edesauttaa uudelleevalinnassa hallintoon.

Aktivoituminen kokonaisuudessaan ja irtaantuminen vapaan markkinatalouden talutusnuorasta on kuitenkin ainut oikea tapa saattaa työväestö yhteiskunnalliseen asemaan, jonka me ansaitsemme. Taistellaamme tulonjaollisesti ja oikeudellisesti tasa-arvoinen yhteiskunta!

Tuho ja mahdollinen nousu tuhkaista on toinen tapa, sitäkö haluamme!

ESA KOSKELA

Diesel-projektin henkilöstön mielipiteitä

Työhyvinvointisatoa

YIT:n työhyvinvointiohjelman tavoitteena on kehittää henkilöstön työterveyttä ja turvallisuusyhteistyötä niin, että ihmisten on hyvä tehdä työtä. Marraskuussa 2005 YIT Teollisuus- ja verkkopalvelujen vastaava työterveyshoitaja **Helena Salminen** selvitti henkilöstölle tehdyn kyselyn avulla, mitkä asiat Diesel-projektissa ovat hyvin. Vastauksia saatiin noin 60.

HAASTATELU JA KUVAT: RISTO LAKANEN

Henkilöstöltä kysyttiin, mitkä asiat heidän mielestään Diesel-projektissa ovat hyvin. Vastauksissa näkyy ison työmaan edut: töitä riittää ja ne ovat vaihtelevia. Jopa raitis ulkoilma on vastauksissa mainittu työn hyvinä puolina, kun käryt häviävät tuulen mukana. Salminen pitää tärkeänä sitä, että erityyppisille ihmisille ja eri ammattiosaamiselle, eri työkyvyn ja terveyden omaaville ihmisille on töitä tarjolla. "Olemme pystyneet sijoittamaan eri tehtäviin vajaakuntoisia, ja pitkäaikaissairaat ovat voineet löytää töitä, missä heidän kykynsä ja voimansa kohtaavat työn tekemisen kanssa."

"Meidän alalla keski-ikä alkaa olla melkein siellä 50 paremmalla puolella, tosin Dieseliin on saatu nuoriakin, joten keski-ikä on täällä noin 47 vuotta. Tavoitteena olisi kuitenkin jatkaa töissä vähintään 63-vuotiaaksi." Henkilöstöltä kysyttiin, millä keinoin ihmiset jatkaisivat näissä töissä pidempään.

Vastausten mukaan terveyteen ja fyysiseen kuntoon halutaan panostaa. "Kuntoutus koetaan hyvin tärkeäksi, ja sitä YIT on pystynyt tarjoamaan. Täältä meiltäkin on aika moni käynyt pitkän kuntoutuskurssin", Salminen kertoo. "Kun perhe-elämä ja sosiaaliset suhteet ovat kunnossa, niin silloin jaksaa tehdä töitä. Työpaikalla kannustavat jatkamaan hyvä yhteishenki ja työilmapiiri", Salminen summaa kyselyn tuloksia.

Hyvät asiat työssäni

Top Five

- Töitä riittää ja ovat vaihtelevia, mielenkiintoinen työ sekä vapaus tehdä töitä itsenäisesti
- Työturvallisuus ja hyvä työterveyshuolto
- Luotettava työnantaja ja kaverit
- Vaihtuvat työolot, raitis ulkoilma
- Työajan jousto

Tekijät, jotka auttavat minua jaksamaan työelämässä yli 60-vuotiaaksi?

Top Five

- Terveys, kunto ja kuntoutus
- Liikunta, perhe ja harrastukset
- Hyvä yhteishenki ja työilmapiiri
- Haasteelliset ja mielenkiintoiset tehtävät, työtahdin ja työmäärän keventäminen
- Työn jatkuvuus, ilman lomautuksia

Työtehtävien haasteellisuus ja mielenkiintoisuus sekä työtahdin ja työmäärän keventäminen mainittiin myös työelämässä jaksamisen tärkeiksi edellytyksiksi. ”Työjohdon ja esimiesten tehtävänä on pyrkiä löytämään ihmisille sellaista työtä, mitä he haluavat, mihin he pystyvät ja jonka he kokevat tärkeäksi. Kun tämä yhteisymmärrys löytyy, niin työkin sujuu. Uskoisin, että tässä asiassa on täällä päästy vähän eteenpäin.”

Vastauksissa tärkeänä koettiin myös työn jatkuvuus, ilman lomautuksia. ”Tämäkin on tärkeä tehtävä, koska meillä on ala, jossa on lomautuksia. Pitkäkestoinen työ johtaa aina tiettyyn positiivisuuteen ja ihmiset näkevät tulevaisuutta valoisampana.”

Kyselyssä selviteltiin myös, miten itse voi vaikuttaa rakentamaan parempaa elämää.

Työnantaja luo puitteet, mutta pitkälle oman terveyden ja työkyvyn ylläpitämisessä on olennaista, miten itse voi vaikuttaa. Kyselyyn vastanneet kokivat, että tärkeintä on kehittyä sekä henkisesti että fyysisesti.

-Olla aina pikkuisen positiivisesti suhtautunut asioihin, huolehtia omasta kunnostaan, liikunnasta, ulkoilusta, myös elämäntavoista ja ravintotottumuksista. Ne ovat asioita, joissa myös työterveyshuolto voi tukea ja motivoida.

Dieselillä on järjestetty henkilöstölle erilaisia ilta- ja vapaa-ajan tilaisuuksia.

-Fysioterapeutti on vetänyt täällä kävelytestejä ja opettanut venytysliikkeitä sekä kuinka nostetaan oikein, niin että selkä säästyy. Lääkäri on pitänyt luentoa siitä, miten hallita omaa terveyttä. ”Katsasta keuhkosi” -kampanjassa puhallutettiin vapaaehtoisia tupakoitsijoita. He saivat Hengitysliiton asiantuntijalta ohjeita, mikä heidän terveydentilansa on keuhkojen suhteen, ja keinoja, miten tupakoinnista voisi luopua. Vapaa-aikaan on koetettu myös luoda vähän enemmän sosiaalisia suhteita, jotta ihmiset tulisivat tutuksi toistensa kanssa ja löytäisivät komennuskohteensa arjesta jotain, millä voitaisiin sitä omaa terveyttä vielä edistää.

Top Five

Miten itse voin vaikuttaa rakentamaan parempaa elämää?

- Kehittymällä henkisesti ja fyysisesti
- Huolehtimalla omasta kunnosta
- Liikunta ja ulkoilu
- Elämäntavat, ravintotottumukset
- Positiivinen asenne työtä ja muita kohtaan, huumori

Negatiivisena koettiin eniten pitkä työmatka, raskaat työt ja raskaat työpäivät.

-Yhteistyössä työnantajan kanssa on käyty neuvotteluja, löytyykö kotiseudulta töitä ja mitkä vaihtoehdot sitten ovat. Pitkän päälle iäkkäämpi porukka ei enää kovin pitkältä jaksaa käydä työssä. Kun kilometrejä ajaa viikottain, suuntaan ja toiseen, on selvää, että se on aikamoinen rasitustekijä. Positiivisena asiana täällä on nimenomaan asuntotilanne. Täällä on yksilölliset ja siistit asunnot, YIT:n maailmassa ehkä ensiluokkaiset verrattuna vastaaviin toisiin.

Harmaan työvoiman valvonta

Rakennusteollisuus edelläkävijänä kulkuluvissa

Työturvallisuuslain 52 § muutos velvoittaa rakennuttajaa huolehtimaan siitä, että jokaisella rakennustyömaalla työskentelevällä on näkyvillä kuvallinen tunniste. Velvoite koskee ns. yhteisiä työmaita, jollaisia myös komennuskohteet ovat. Ensimmäisenä tämän veloitteen täyttämiseen on ryhtynyt Rakennusteollisuus RT. Rakentamisen puolella on ollut perinteisesti suurimmat ongelmat harmaasta työvoimasta, mutta kyllä samassa veneessä ovat monet muutkin alat. Muiden muassa metalli. Ja metallista nimenomaan komennustyö. Saa nähdä, milloin täällä päästään vastaavanlaisen tunnisteen käyttöön.

RT:n ohjeistuksen piiriin määritellään talonrakennus, maa- ja vesirakentaminen sekä erikoisurakointi. Lisäksi se on laajennettu koskemaan myös asunto-osakeyhtiöitä. Yksityishenkilöiden teettämät työmaat ovat edelleenkin tästä säännöksestä vapaat.

Tunnisteesta on käytävä ilmi, onko kyseessä työntekijä vai itsenäinen työnsuorittaja. Tunnisteessa on oltava kuvan lisäksi henkilön nimi. Tarvittaessa tämän tiedon luotettavuus on todistettava henkilötodistuksella. Valvontavastuu on rakennuttajalla, tarvittaessa rangaistuksen uhalla. Kyseeseen tulee lähinnä sakkorangaistus. Velvoite tunnuksien käyttövelvollisuudesta on liitettävä mukaan urakkasopimukseen.

Aika näyttää, miten aukottomaksi kulkulupien valvonta saadaan. Rakennustyömailla sääntö astui voimaan ensimmäinen helmikuuta, ja heti samana päivänä löytyivät ensimmäiset väärennökset. Kyseessä oli virolaisia työntekijöitä, joiden kulkuluvissa (tunnisteissa) tiedot työnantajan osalta eivät pitäneet paikkaansa.

Ulkomaisen työvoiman valvonta

Ulkomaista työvoimaa on Suomessa ja myös suomalaisen metalliteollisuuden työmailla jatkuvasti. Vapun 2006 jälkeen määrä tulee entisestään lisääntymään, kun työvoiman liikkuvuus uusista EU-maista helpottuu.

Henkilökohtainen kantani on se, että pelkkä kieltojen ja rajoitusten tie tässä asiassa on käyty loppuun. Siltä osin liikkuvusrajoitusten poistuminen ei suuremmin käytännön tilannetta muuta. Tärkeintä on saada valvonta niin työehtojen kuin työmailla olevien työntekijöiden henkilöllisyyden osalta kuntoon.

Keskustelu harmaasta työvoimasta ja toisaalla seksin ostamisesta ja myymisestä muistuttavat kumpasti toisiaan. Kumpaakaan ei ole saatu eikä tulla saamaan pelkillä kielloilla ja sanktioilla loppumaan. Molempia on esiintynyt varmasti jo ensimmäisiltä pyramidityömailta asti. Mille on kysyntää, on myös tarjontaa. Tarvittaessa tarjonta tehdään vaikka väkisin kysyntää vastaavaksi. Toisaalta köyhyys sinällään on toiminut tehokkaana tarjonnan tuottajana, ja sehän sopii hyvin niille, jotka pitävät köyhyyttä yllä. Valvonta ja asioiden reilu esille otto jarruttavat näiden ilmiöiden maan alle painumista ja joidenkin kohdalla myös erittäin törkeää hyväksikäyttöä. Samoin hyväksikäytettyjen kynnyks hakea ulkopuolista apua tilanteeseensa helpottuu.

Laki määrää, että työntekijöitä ulkomailta Suomeen lähettävällä ulkomaisella työnantajalla on oltava edustaja Suomessa. Edustajalla on oltava kelppoisuus edustaa yritystä tuomioistuimissa ja valmius ottaa vastaan haasteita ja muita viranomaisasiakirjoja.

Päävastuu lähetetyistä työntekijöistä on ulkomai-

sella yrityksellä, mutta myös työnteettäjän on sopimusjärjestelyin huolehdittava velvoitteiden täyttymisestä. Edustajan on ylläpidettävä tietoja lähetetyistä työntekijöistä ja työsuhteen ehdoista. Samoin työajoista, palkkaehdoista jne. Tietojen on oltava ts-viranomaisten käytettävissä. Tietojen säilytysaika on kaksi vuotta työn päättymisen jälkeen. Kaikki kululupatiedot ovat ns. henkilörekisteritietoja ja nii-

den luovutus on rajoitettua. Luottamus- tai yhteysmiehille näitä tietoja voidaan antaa kyseisen työntekijän, jota asia koskee, valtuutuksella. Tällaisen valtuutuksen ei tarvitse olla välttämättä kirjallinen.

*Juha Kapiainen
AO 254:n sihteeri*

Työsuojelu huomioita

Uusi työsuojelun valvontalaki on astunut voimaan ja sen myötä myös uusi meludirektiivi. Uuden direktiivin mukaan kuulovaurion vaara alkaa, kun jatkuva altistuminen on yli 80 desibeliä. Silloin työntekijän on saatava käyttöönsä kuulonsuojaimet. Utta on myös se, että korvakäytävästä mitattu tai määritelty melu ei saa ylittää 87 desibeliä.

Niin, että pieniä parannuksia on taas tullut, mutta kentällä sattuu ja tapahtuu. Lehdistä olemme saaneet lukea, että useille luottamusmiehille on annettu lopputilejä. Kaikista tapauksista ei edes ole lehdistössä mainittukaan. Myöskään työsuojeluvaltuutetut eivät ole näiltä toimenpiteiltä välttyneet. Eräässä firmassa työsuojeluvaltuutettu oli alkanut kysellä lakisääteisten velvoitteiden perään, kuten määräämiskäiset terveystarkastukset, Asa-rekisterit, työsuojelutoimikunnan kokoontumiset jne. Tästä seurauksena valtuutettu sai lopputilin. Toisessa tapauksessa firman johto piti saunaillan alihankkijoidensa kanssa ja valitsivat keskuudestaan uuden työsuojeluvaltuutetun, vaikka edellisen, laillisesti valitun valtuutetun toimikausi oli kesken.

Työsuojelun valvontalaki sanoo työsuojeluvaltuutetun irtisanomissuojasta seuraavaa: Työsuojeluvaltuutetun työ sopimuksen irtisanomisesta on voimassa, mitä työ sopimuslain 7 luvun 10§:ssä säädetään

luottamusmiehen ja luottamusvaltuutetun työ sopimuksen irtisanomisesta.

Hakevatko firmat tällaisella toiminnalla kilpailuetua, joka tapahtuu työntekijöiden työturvallisuuden ja terveyden kustannuksella. Toivoisi tilaajien ottavan selvää alueellensa töihin tulevien firmojen taustoista, kun heillä itselläänkin on usein tiukat vaatimukset työturvallisuuden suhteen.

Monissa suurissa firmoissa työsuojeluvaltuutetun toiminta-alue on laaja ja organisaatioon on valittu työsuojeluasiamiehiä tietyille alueille. On myös tehty firmakohtaisia sopimuksia asiamiesten työsuohdeturvasta, joissa sovitaan, ettei asiamiestä lomauteta eikä irtisanota, jos alueella on ammattia vastaavaa työtä. Saavutetuista sopimuksista on pidettävä kiinni ja pyrittävä laajentamaan hyväksi havaittu käytäntö mahdollisimman laajalle.

Nyt, kun uudessa työsuojelun valvontalaissa työsuojeluvaltuutetun asema on turvattu, niin eikö varavaltuutettujen ja asiamiestenkin asema pitäisi turvata työehtosopimuksessa niin, että heillä olisi tasavertaiset oikeudet ja toimintaedellytykset luottamusmiesten kanssa. Tässä on myös Metallin TES-neuvottelijoille tulevaisuuden työ sarkaa.

*Pekka Miettinen
komennusmies/tsv*

Ulkomaantyyöstä eläkettä?

Työ vie joskus ulkomaille, mutta tuoko se eläkettä? Ulkomaantyyöstäkään eläkkeitä ei makseta automaattisesti vaan eläkettä on itse haettava. Eläkkeen hakeminen ns. sopimusmaista on eläkehakemuksen jättämisen jälkeen yksinkertaista, kun Eläketurvakeskus hoitaa hakemusliikenteen. Sopimusten ulkopuolisesta maasta on eläke puolestaan haettava itse ja eläkkeestä ei ole takeita.

Lähde ja lisätietoja: Eläketurvakeskuksen kotisivut, www.etk.fi

Ulkomaan eläkkeen hakeminen alkaa lomakkeista

Suomessa asuvat voivat hakea ulkomaille ansaittua eläkettä samalla kun hakevat eläkettä Suomesta. Hakemuslomakkeella ilmoitetaan, onko työskennellyt tai asunut ulkomaille. Varsinaisen hakemuslomakkeen lisäksi hakija täyttää U-liitteen (asuminen ja työnteko ulkomaille, ETK 7710).

U-liite on syytä täyttää tarkasti ja ajan kanssa. Mitä puutteellisemmat tiedot ovat, sitä pitempään eläkeasian käsittely yleensä ulkomaille kestää. Mukaan on hyvä liittää kopiot ulkomaan työskentelyä koskevista asiakirjoista, esimerkiksi työtodistuksista.

Lomakkeessa kysytään myös pankkitilin numeroa kansainvälisessä IBAN-muodossa ja pankin tunnusta. Nämä tiedot löytyvät tiliotteelta tai ne voi pyytää omasta pankista. Tiedot nopeuttavat EU-alueella rahansiirtoa ja vähentää usein myös pankkikulujen määrää.

Eläkehakemuksen voi jättää täytettynä ja allekirjoitettuna mihin tahansa eläkepalvelupisteeseen, esim. Eläketurvakeskukseen tai Kelan toimistoon. Samoista paikoista saa hakemuslomakkeita ja neuvoja eläkkeen hakemisesta.

Sopimusmaat

Ulkomaantyyön sosiaaliturvaa säätelevät valtioiden väliset sopimukset. Sopimukset määrittävät myös kartuttaako ulkomaantyyö eläkettä ja minkä maan eläkejärjestelmän mukaan se karttuu. EU- ja ETA-maita sekä maita, joiden kanssa Suomella on kahdenvälinen sosiaaliturvasopimus, kutsutaan yleisesti sopimusmaiksi. Eläkkeen hakeminen sopimusmaista on nykyisin melko yksinkertaista. Kun Suomessa asuva hakija on jättänyt eläkehakemuksensa, jossa on hakenut eläkettä myös ulkomaantyyöstä, Eläketurvakeskus välittää hakemuksen ulkomaille ja päätöksen ulkomailta Suomeen.

Sopimusten ulkopuoliset maat

Sopimusten ulkopuolelle jää kuitenkin kymmenittäin maita ja näistä maista eläkkeen hakeminen jää hakijan itsensä huolehdittavaksi (esim. Venäjä sekä Aasian ja Etelä-Amerikan valtiot). Näistä maista ei välttämättä makseta eläkkeitä Suomeen.

Eläkeoikeus kannattaa kuitenkin selvittää. Yhteystiedot ulkomaisiin yhdyslaitoksiin saa Eläketurvakeskuksen ulkomaisten eläkeasioiden käsittelijöiltä, puh. 010 751 4218 tai 010 751 4215 (ruotsinkieliset).

Sopimusmaita:

EU-maat: Belgia, Espanja, Hollanti, Irlanti, Iso-Britannia, Italia, Itävalta, Kreikka, Kypros, Latvia, Liettua, Luxemburg, Malta, Portugali, Puola, Ranska, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Slovenia, Tanska, Tsekki, Unkari ja Viro.

ETA-maat: Islanti, Liechtenstein ja Norja.

Sosiaaliturvasopimusmaat:

Israel, Kanada (Quebec), Sveitsi ja USA.

Eero Heinäluoma: Komennusmiesten verotuksessa kohtuuttomuuksia

Lounais-Suomen verotoimisto suoritti vähän aikaa sitten laajat tarkastukset Turun, Rauman ja Porin seudulla. Ne koskivat 16 yritystä ja noin 800 työntekijää. Verotarkastukset koskivat tilapäisesti työskentelevien komennusmiesten päivärahojen verottomuutta. Valtaosa tarkastuksen kohteena olleista henkilöistä työskenteli Turun Telakalla.

Tarkastuksen lopputulos oli, että verottaja katsoi monien työntekijöiden tehneen jo vuosia komennustyötä, jolloin sitä ei enää katsottu tilapäiseksi. Kun useiden, jopa kymmenien, tuhansien jälkiveron maksuunpano lopulta toimitettiin perille, oli se luonnollisesti saajalleen kova järkytys. Komennusmiehet ovat kokeneet joutuneensa vainon kohteeksi. He ja yritykset toimivat hyvässä uskossa. Jälkivero tuli yllätyksenä. Tällaiset tapaukset eivät oikein mahdu suomalaisten ihmisten näkemykseen "oikeudesta ja kohtuudesta". Keskimääräinen jälkivero on ollut noin 3 000 euroa.

Tapahtumaketju sai aikaan voimakkaan keskustelun mm. siitä, mitä on tilapäinen komennus. Pidän tärkeänä, että asiat saadaan korjattua. Asetin tilanteen helpottamiseksi työryhmän, joka esitti viime kesänä kaikille jälkiveron saajille korotonta maksuunpanon lykkäystä, kunnes huojennusanomus on käsitelty.

Toiseksi vuoden alusta lukien tuli voimaan laki, joka selkeyttää tulkintaa. Tilapäinen komennus, joka oikeuttaa verottomaan päivärahaan, on kestoltaan pääsääntöisesti 2 vuotta. Tietyissä olosuhteissa sitä voidaan pidentää 3 vuoteen. Lakia sovelletaan myös vuodelle 2005.

Jo käsittelyyn joutuneissa tapauksissa jälkiverotuspäätöstä seuraava valitusaskel on oikaisulautakunta. Lounais-Suomen verotoimiston oikaisulautakunnassa on tähän mennessä käsitelty 396 oikaisuvaatimusta. Näistä 359 on hylätty, 31 kokonaan tai osittain hyväksytty ja 6 jätetty tutkimatta. 110 kpl on vielä käsittelemättä. Verotoimistosta oikaisulautakuntaan on vielä tulossa 161 vaatimusta. Oikaisulautakunnan hylkäävät päätökset menevät hallinto-oikeuteen ja sieltä kenties jopa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Oikeuslaitoksen pitkät käsittelyajat pitävät myös osaltaan näitä komennusmiehiä pihdeissään, sillä prosessi voi viedä jopa 4-5 vuotta.

Metalliliitto on tehnyt hartiavoimin työtä jäsentensä ongelman nostamiseksi julkisuuteen. Myös jatkossa jäsenistö voi luottaa liittonsa apuun, kun etsitään oikeutta ja kohtuutta. Tällä saralla riittää vielä työtä, mutta se tehdään.

Eero Heinäluoma
Valtiovarainministeri

Komennusmies-lehden päätoimittaja tapasi ministeri Heinäluoman syksyisillä Maalaismarkkinoilla Helsingin Itäkeskuksessa.

Komennusmiesten verokiemurat vetävät valtiovarainministerin syystäkin miettelääksi.

PÄIVÄRAHAA KOSKEVAT UUDISTUKSET PÄHKINÄNKUORESSA (uusi tuloverolain 72a §)

Artikkelin on kirjoittanut yritys- ja henkilöverotukseen erikoistunut verokonsultti Pasi Aaltonen.

Päiväraha on tarkoitettu kattamaan työmatkasta aiheutuneet lisääntyneet elantokustannukset, toisin sanoen ruokailukustannukset. Työmatkasta aiheutuneet matka-, majoitus- ja muut kustannukset voidaan korvata verovapaasti erikseen.

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka verovelvollinen tekee tilapäisesti varsinaisen työpaikkansa ulkopuolelle, ns. erityiselle työntekemispaikalle. Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan lähtökohtaisesti mm. varastoa, verstasta, tehdasta, hallia tai muuta ulkoisesti erotettavaa rakennusta, jossa verovelvollinen vakituisesti työskentelee.

Jos verovelvollisella ei työn liikkuvuuden vuoksi ole vastaavaa paikkaa, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta verovelvollinen hakee työmääräykset, säilyttää työssään käyttämiä asusteita, välineitä tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa. Liikkuvaa työtä tekeviä henkilöitä ovat mm. **hitsaajat, asentajat, jotka pääsääntöisesti työskentelevät komennuksella varsinaisen työpaikkansa ulkopuolella.**

Päivärahan verovapautta koskevat säännökset ovat aina olleet monimutkaisia ja tulkinnanvaraisia. Verovapauden edellytyksenä on muun muassa, että työskentely työmaalla on tilapäistä ja verovelvollisella säilyy varsinainen työpaikka työnantajan toimipisteessä, esim. tehtaassa, varastossa, verstaassa. Työmatkan tilapäisyys on usein aiheuttanut verotuksellisia ongelmia ja tulkinnanvaraisuuksia.

Työmatkan tilapäisyys on aiheuttanut verotuksellisia ongelmia etenkin silloin, kun työskentely erityisellä työntekemispaikalla on kestänyt niin kauan, että erityisestä työntekemispaikasta on katsottu muodostuneen verovelvollisen varsinainen työpaikka. Kos-

ka kodin ja varsinaisen työpaikan välisistä matkoista ei voi maksaa verovapaata päivärahaa, on verovelvolliselle maksetut päivärahat katsottu verovelvollisen veronalaiseksi tuloksi.

Aiemmin laissa ei määritelty tarkemmin tilapäisen työskentelyn kestoa erityisessä työntekemispaikassa. Tämän vuoden alussa voimaan tulleessa uudessa tuloverolain 72a §:ssä määritellään kiinteät aikarajat työskentelyn tilapäisyydelle.

Tuloverolain 72a §:n tarkoitus

- Selkeyttää, milloin päiväraha on verovapaa.
- Päivärahan maksun verovapauden edellytyksenä on, että työskentely työmaalla on tilapäistä. Lainkohta poistaa tulkinnanvaraisuudet siitä, milloin pitkäkestoisella työmaalla voidaan maksaa päiväraha verovapaasti.
- Muutos ei vaikuta muihin päivärahan verovapauden liittyviin edellytyksiin.
- Lakiin on otettu 2 ja 3 vuoden aikarajat, jotka määrittelevät, milloin työskentely on tilapäistä ja päiväraha siten verovapaa.
- Jos työskentely samalla työmaalla kestää enintään 2 vuotta, päiväraha on aina verovapaa, jos verovapauden muut edellytykset täyttyvät (*kahden vuoden sääntö*).
- Jos työskentely samalla työmaalla kestää enintään 3 vuotta, päiväraha on verovapaa, jos työkohte sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä työntekijän asunnosta ja paikasta, jossa työntekijä vakituisesti työskentelee. Lisäksi edellytetään, että työntekijä on yöpynyt työmaan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa (*kolmen vuoden sääntö*).

- **Huom.** On muistettava, että päivärahan maksuperusteisiin ei tuloverolain 72a § tule vaikuttamaan. Verovelvollisella tulee olla varsinainen työpaikka, jotta verovapaan päivärahan maksuedellytykset täyttyvät työkomennuksen aikana tehtyjen työmatkojen osalta.

Kahden vuoden sääntö

Esimerkki 1a

Henkilö saa komennuksen suorittamaan Porvoossa sijaitsevan teollisuusyrityksen kunnostustöitä. Työn arvioitu kesto aika on noin 1,5 vuotta. Henkilö asuu Loviisassa alle 100 kilometrin etäisyydellä kunnostustyömaasta ja kulkee päivittäin Loviisasta Porvooseen ja takaisin.

Henkilölle voidaan maksaa päivärahaa verovapaasti 1,5 vuodelta, koska työ kunnostustyömaalla kestää alle kaksi vuotta.

Esimerkki 1b

Henkilö saa komennuksen suorittamaan Porvoossa sijaitsevan teollisuusyrityksen kunnostustöitä. Työn arvioitu kesto aika on noin 2,5 vuotta. Henkilö asuu Loviisassa alle 100 kilometrin etäisyydellä kunnostustyömaasta ja kulkee päivittäin Loviisasta Porvooseen ja takaisin.

Henkilölle ei voida maksaa päivärahaa verovapaasti lainkaan, koska työn kesto ylittää 2 vuotta ja henkilön asunnolta ei ole matkaa Porvooseen vaadittavaa 100 kilometriä.

HUOM! Verovapaus 2 kahden vuoden säännön perusteella edellyttää lisäksi, että työntekijällä säilyy vakituinen työpaikka työnantajan toimipaikassa. Vakituksella työpaikalla (laisa: varsinainen työpaikka) tarkoitetaan työnantajan toimipistettä tai muuta paikkaa, josta työntekijä hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä ja työaineita.

Kolmen vuoden sääntö

Esimerkki 2a

Kuopiossa asuva henkilö saa komennuksen suorittamaan Porvoossa sijaitsevan teollisuusyrityksen kunnostustöitä. Henkilö asuu viikot Porvoossa ja viikonloppuisin matkustaa perheensä luo Kuopioon. Kunnostustyömaan arvioitu kesto aika on 2,5 vuotta.

Henkilölle voidaan maksaa päivärahaa verovapaasti, koska henkilön Kuopiosta sijaitsevan asunnon ja Porvoossa sijaitsevan työmaan välimatka on yli 100 kilometriä ja henkilö asuu viikot Porvoossa.

Lisäksi edellytetään, että Kuopiossa asuva henkilö on yöpynyt erityisellä työntekemispaikalla tilapäisissä majoitustiloissa. Tilapäisenä majoitustilana pidetään mm. hotelli- tai parakkimajoitusta. **Tilapäisissä majoitustiloissa asumisen katsotaan osoittavan työmatkan tilapäisyyden luonnetta, vaikka työskentely kestäisi hyvinkin pitkän ajan samassa työkohteessa.** Toisin on kuitenkin seuraavassa tapauksessa:

Jos Kuopiossa asuvan henkilön työnantaja antaa hänelle ja hänen perheelleen käyttöönsä kerrostalo- huoneiston tai omakotitalon, ei hänen katsota asuvan lain tarkoittamassa tilapäisessä majoituksessa, koska Kuopiossa asuvan verovelvollisen katsotaan muuttaneen pysyvästi työntekopaikan läheisyyteen, ja näin ollen kyse ei ole tilapäisestä työmatkasta. Tästä johtuen henkilölle ei voida maksaa verovapaista kustannusten korvauksia. Tapaus on vastaava, jos Kuopiossa asuva henkilö hankkii itselleen käyttöönsä kerrostaloasunnon tai omakotitalon.

HUOM! Verovapaus kolmen vuoden säännön perusteella edellyttää lisäksi, että työntekijän vakituinen työpaikka on yli 100 kilometrin etäisyydellä työmaasta. Vakituksella työpaikalla (laisa: varsinainen työpaikka) tarkoitetaan työnantajan toimipistettä tai muuta paikkaa, josta työntekijä hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä ja työaineita.

Esimerkki 2b

Kuopiossa asuva henkilö saa komennuksen edelleen Porvoossa sijaitsevalle teollisuusyrityksen kunnostustyömaalle. Henkilö asuu viikot Porvoossa ja matkustaa viikonloppuisin perheensä luo Kuopioon. Kunnostustyömaan arvioitu kesto aika on 3,5 vuotta.

Henkilölle ei voida maksaa lainkaan päivärahaa verovapaasti, koska työskentely kunnostustyömaalla kestää yli 3 vuotta.

Työmaan kesto ylittää 2 tai 3 vuotta ennakoimattomasta syystä

Esimerkki 3

Kuopiossa asuva henkilö saa komennuksen suorittamaan Porvoossa sijaitsevan teollisuusyrityksen kunnostustöitä. Työn arvioitu kesto aika on 2 vuotta, 11 kuukautta ja 30 päivää.

Kunnostustyöt valmistuvat aikataulun mukaisesti. Päiväraha on kolmen vuoden säännön perusteella verovapaa 2 vuoden, 11 kuukauden ja 30 päivän osalta.

Henkilön työnantaja saa tarjouskilpailussa lisäurakan kunnostustyömaalta, jonka arvioitu kesto-aika on noin 1 vuosi. Yhteensä henkilö työskentelee kunnostustyömaalla siten noin 4 vuotta.

Päivärahat ovat verovapaita 2 vuoden, 11 kuukauden ja 30 päivän osalta. Lisäurakan yhden vuoden kestoajalta ei voida maksaa lainkaan verovapaata päivärahaa. Verottaja ei kuitenkaan verota kahdelta vuodelta, 11 kuukaudelta ja 30 päivältä maksettuja päivärahoja, koska työskentelyn jatkuminen yli kolme vuotta johtui ennakoimattomista syistä.

Milloin päivärahoja voidaan verottaa jälkikäteen

Työntekijöille maksetut päivärahat voidaan verottaa jälkikäteen, jos

- kunnostustyömaa kestää yli 2 vuotta, ja tämä asia on selvillä ennen kuin työmaalta alle 100 kilometrin etäisyydellä asuva työntekijä saa komennuksen kunnostustöihin, tai
- jos kunnostustyömaa kestää yli 3 vuotta, ja tämä asia on selvillä ennen kuin työmaalta yli 100 kilometrin etäisyydellä asuva työntekijä saa komennuksen kunnostustöihin.

Milloin työkomennus yhdessä kohteessa katsotaan päättyneeksi (6 kk:n sääntö)

- Jos työntekijän työskentely keskeytyy esimerkiksi teollisuusyrityksen kunnostustyömaalla 6 kuukaudeksi, voi työntekijä palata takaisin kunnostustöihin työmaalle 6 kuukauden keskeytyksen jälkeen, ja 2 tai 3 vuoden määräajat alkavat alusta.
- Keskeytys voi johtua mistä tahansa syystä, esimerkiksi työskentelystä toisella paikkakunnalla, sairaudesta tai lomautuksesta.

- **HUOMAA!** Jotta 2 tai 3 vuoden määräajat alkaisivat alusta, työntekijän täytyy 6 kuukauden keskeytyksen aikana kuitenkin työskennellä vähintään 1 päivä muualla kuin kyseisen teollisuusyrityksen kunnostustyömaalla.

Uusien sääntöjen voimaantulo

- Uutta tuloverolain 72a §:ää noudatetaan ensi keran vuoden 2005 verotuksessa.
- Halutessasi voit vaatia, että vuoden 2005 verotus toimitetaan vanhan lain mukaan, jos se on sinulle edullisempi vaihtoehto.
- Verottaminen vanhan lain mukaan voisi olla kannattavaa vain sellaisessa poikkeuksellisessa tilanteessa, että uuden lain mukainen 2 vuoden määräaika ylittyisi vuonna 2005. Tällöin päiväraha ei voi olla verovapaa uuden lain mukaan. Vanhan lain mukaan tietyissä tilanteissa yli kaksi vuotta kestävä työskentely samalla työmaalla saattaa olla verovapaa.

Muutoksenhaku virheelliseen verotuspäätökseen

Mm. komennusmiehillä, kuten kaikilla muillakin verovelvollisilla, on mahdollisuus hakea muutosta oikaisupäätökseen/jälkiverotuspäätökseen, jonka he ovat voineet saada, jopa 5 vuodelta takautuvasti.

Lisäksi niillä komennusmiehillä, jotka ovat saaneet "veromätkyt" yhdeltä tai useammalta vuodelta takautuvasti, on mahdollisuus hakea maksuunpanuille veroille lykkäystä korottomana, kunnes komennusmiesten päivärahoja ja muita kustannusten korvauksia koskeva kiista on lopullisesti ratkaistu esim. korkeimmassa hallinto-oikeudessa.

Komennusmiehillä on myös mahdollisuus hakea maksuunpanuille jälkiveroille huojoennusta. Huojennuksella tarkoitetaan käytännössä sitä, että esim. Verohallitus tai verovirastot voivat vapauttaa asiakkaan joko kokonaan tai osittain veronmaksusta.

Verohuojennus voidaan myöntää, jos asiakkaalla on laissa määritelty syy. Asiakas voidaan vapauttaa veronmaksusta, jos esim. hänen veronmaksukykynsä on olennaisesti alentunut esim. sairauden, työttömyyden, elatusvelvollisuuden tai jonkin muun erityisen syyn vuoksi.

Huojennusta voi hakea vapaamuotoisella hakemuksella. Hakemuksessa on kerrottava, mitä veroa hakemus koskee (komennusmiesten kohdalla tuloveroa). Hakemuksen liitteeksi tulee toimittaa ne asiakirjat, millä perusteella huojennusta haetaan, esim. työttömyyden kohdalla tulee esittää selvitys työttö-

myydestä jne. Huojennusta tulee aina hakea omasta verotoimistosta.

Jos sinulle on määrätty jälkiveroa esim. päivärahojen johdosta, niin oikea menettely on seuraava:

- Laadi verovalitus kotikuntasi verotoimistoon
- Liitä verovalituksen liitteeksi koroton lykkäyshakemus. Pyydä lykkäystä kunnes komennusmiesten päivärahoja koskeva verokiista on ratkaistu
- Hae myös verohuojennusta yhdessä oikaisuvaatimuksen ja lykkäyshakemuksen kanssa. Oikaisuvaatimuksen, lykkäyshakemuksen ja huojennushakemuksen voit tehdä kaikki yhdellä kertaa

Huom. Tämän hetkisen tilanteen mukaan huojennushakemukset käsittelee joko valtiovarainministeriö tai Verohallitus.

Aiemmin vastaavassa mittakaavassa verohuojennushakemuksia käsiteltiin Tsunami-katastrofin yhteydessä.

Huom. kuitenkin kannattaa oikaisuvaatimusten, lykkäyshakemusten sekä verohuojennushakemusten osalta ottaa yhteyttä veroasiantuntijaan. Veroasiantuntija osaa seikkaperäisesti ottaa huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tosiseikat

ja laatii ymmärrettävän ja hyväksyttävän oikaisuvaatimuksen kaikkien tosiseikkojen perusteella.

Yhteenveto

Täsmällisten määräaikojen ottaminen lakiin tulee todennäköisesti jäykistämään verovapaan päivärahan maksujärjestelmää, eikä anna mahdollisuutta ottaa enää huomioon yksittäisiä olosuhteita samalla tavoin kuin aiemmin. Toisaalta uuden tuloverolain 72a §:n tarkoituksena on poistaa aiemmin esiintyneitä vaikeita tulkintatilanteita ja antaa epäselviksi koettuihin tilanteisiin selkeät tulkintasäännöt mm. päivärahan verovapauden osalta. Täsmällisillä määräajoilla on tarkoitus parantaa esim. verotuspäätösten enustettavuutta ja oikeusvarmuutta.

Lopuksi todettakoon, että tuloverolain 72a § ei tule vaikuttamaan millään tavoin mm. sellaisten työntekijöiden verotuskohteluun, joiden työskentelyaika yhdessä työkohteessa ei ylitä 2 vuotta, jos muut päivärahan maksuedellytykset täyttyvät. Tuloverolain 72a §:n tarkoituksena on rajata, milloin pitkäkestoista työmaata voidaan pitää työntekijän erityisenä työntekemispaikkana tai milloin pitkäkestoisesta työmaasta muodostuu verovelvollisen varsinainen työpaikka.

Onko ongelmia verottajan kanssa?

- Verotetaanko tai onko päivärahojasi yritetty verottaa?
- Eikö kaikkia vähennysvaatimuksiasi verotuksessa ole hyväksytty?
- Tuntuuko, että yrityksesi verosuunnittelu ei ole ajan tasalla?

Mm. edellä esitettyihin tilanteisiin on mahdollisuus hakea muutosta. Yritys- ja henkilöverotukseen erikoistunut veroasiantuntija Pasi Aaltonen hoitaa verotukseesi liittyvät ongelmat.

Ota rohkeasti yhteyttä, niin säästetään sinulle selvää rahaa.
(Huom. Alkuneuvottelu ja asiaan tutustuminen on tietenkin ilmaista)

Pasi Aaltonen
puh: 040-5599381
sähköposti: Pasi.Aaltonen3@pp.inet.fi

Komennusmiesten 30-vuotinen sota

JUHA KAPIAINEN

Komennusmiesten työmaakokous
Kilpilahdessa Porvoossa 28.3.2006 klo 7.08

Tämänkertainen Komennusmies-lehti on varsinainen veropaketti, enkä malta olla minäkään työntämättä lusikkaani samaan soppaan. Risto kertoo päätoimittajan palstallaan päivärahaverotuksen ympärillä vuosien saatossa käydystä kädenväännöstä, joka on kestänyt osaston osalta vähintäänkin nuo ot-sikossa mainitut 30 vuotta. Jupakka on saman mit-tainen kuin oma komennusmieshistoriani. Vuoden 1976 veropakinoissa ehdin olla jo mukana.

Kahdeksankymmentäluvun lopun vääntöjen jälkeen kesti kahdeksantoista vuotta jonkinlaista haurasta vä-lirauhavaihetta, ennen kuin tänä keväänä leimahti taas kunnolla.

Tosin jo keväällä 2005 oli päivän mittainen työn-seisaus kulukorvausten verotusta vastaan, mutta sen vaikutus ja julkisuusarvo hukkui samaan aikaan al-kaneiden Metsäteollisuuden lakkojen ja työsulkujen alle.

Taustaa kevään 2006 tapahtumille

Sytykkeitä tämänkertaiseen kokkoon oli kerännyt lähinnä Lounais-Suomen verottaja jo pidemmän aikaa. Kyseessä on ollut suurimmalta osin telakoilla työskentelevien komennusmiesten systemaattinen jäl-kiverotus, mutta kyllä samasta ruoskasta ovat saa-neet muuallakin työskennelleet länsirannikon reppu-rit. Summat näissä tapauksissa ovat nousseet pahim-millaan kymmeneen tuhansiin euroihin, kun mätkyjä on jaettu usean vuoden takaa 9,5 %:n viivästysko-rolla!

Tämän lisäksi vuonna 2005 haettiin keskusvero-lautakunnalta ennakkopäätöstä Olkiluodossa työskentelyä varten liittyen työn tilapäisyyden määritelmään. Keskusverolautakunta antoi 22.6.2005 päätöksen, jonka mukaan kolmen vuoden komennus Olkiluodossa katsottiin työskentelyksi tilapäisellä työn-tekopaikalla ja näin ollen kulukorvaukset verovapaiksi. Välittömästi tämän päätöksen jälkeen joku (ilmeisesti Lounais-Suomen verotoimisto) valitti päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen. KHO antoi asiasta oman päätöksensä 7.10.2005 ja kumosi keskusverolautakunnan tulkinnan kolmen vuoden työskentelyn tilapäisyydestä. KHO ilmoitti kantanaan

työpaikan tilapäisyyden olevan korkeintaan yksi vuosi. Tämän jälkeen komennuskohde muuttuu vakituiseksi työpaikaksi ja kulukorvaukset (päiväraha, at-eriakorvaus, kilometrikorvaus sekä asuntoetu työn-antajan järjestämästä asunnosta) ovat verotettavaa tuloa. (kts. sivut 12-15)

Tässä kohtaa komennusmieskentän ongelmat tunnistettiin Arkadianmäellä asti ja alettiin puuhata la-kimuutosta selkiyttämään sekavaa tilannetta sekä kumoamaan KHO:n järjetön päätös. Yli sata kansanedustajaa allekirjoitti aloitteen lakimuutoksen puolesta.

Edes verottaja itse ei ole pystynyt antamaan selkeää vastausta sille, mikä tulkitaan yhdeksi työpaikaksi. Riittääkö verkkoaita ja eri omistus pohja tekemään työkohteesta uuden? Hyvänä esimerkkinä Porvoon jalostamoalue useine eri yrityksineen. Tai onko esimerkiksi kymmenien kilometrien mittainen, jatkuvasti etenevä maakaasuputki- tai moottoritietyömaa yksi työpaikka?

Ammattiosasto 49:n toimitsija Jyrki Yrttiaho jättämässä kulukorvausten verotusta koskevaa kannanottoa eduskuntaryhmille keväällä 2005

Osasto 254 järjesti veroseminaarin Helsingin Työväentalolla 2.4.2005.

Komennusmiesten osanotto seminaariin jäi valitettavan vähäiseksi.

Seminaarin asiantuntijajäseniä:

- Veroasiantuntija Antti Kondelin, EK
- Henkilöstöpäällikkö Heikki Vaaranto, YIT
- Valtiovarainvaliokunnan puheenjohtaja, kansanedustaja Olavi Ala-Nissilä
- Verohallituksen pääjohtaja Jukka Tammi

Hätäilyä uuden lain valmistelussa

Asia alettiin valmistella hallituksen toimesta pikavauhdilla vuoden 2005 lopulla, ja niinhän siinä kävi kuten useimmiten hosuessa käy. Lorahti ureaa joukkoon. Komennustyön asiantuntijoita - komennusmiehiä - ei tietenkään kuultu tälläkään kertaa asian valmistelun missään vaiheessa. Tämän lisäksi Metallityöväen liitto nukkui ratkaisevalla hetkellä vahtivuoronsa ohi tai oli muuten haluton valvomaan tarpeeksi jäsenistönsä etua tässä asiassa.

Työn tilapäisyyden ylärajaksi tuli kaksi vuotta,

mikä on sentään puolet enemmän kuin KHO:n päätöksessä, mutta silti käytännön työelämän kannalta kestävämpään lyhyt. Lisäksi tiettyjen erityisehtojen täytyessä hyväksytään tilapäiseksi myös kolmas vuosi. Tämä kolmannen vuoden säädös on kirjoitettu sellaisten ehtojen alle, etten ainakaan itse anna sille minkään vertaa arvoa. Verottaja järsii sen yksipuolisine tulkintaoikeuksineen hetkessä riekaleiksi. Komennuksen keskeytyminen ja uuden ajanjakson laskeminen edellyttää puolen vuoden taukoa työskentelyyn kyseisessä kohteessa.

Monet ateriakorvauksen piirissä olevat ovat olleet siinä luulossa, että uusi laki koskee vain päivärahan saajia. Väärin! Uusi laki työpaikan tilapäisyydestä koskee yhtä lailla myös ateriakorvauksen piirissä olevia. Ateriakorvauksen piirissä oleville on tyypillistä lyhyet keikat useissa kohteissa. Uutta lakia sovelletaan niin, että jos kahden vuoden aikana jollakin kohteella on tehty yli 50 % kokonaistyöajasta, muodostuu tämä kohde työntekijän varsinaiseksi työpaikaksi ja kulukorvausten osalta veronalaiseksi. Sillä seikalla, onko tämä puolet työajasta tehty yhtenä, reilun vuoden mittaisena pötkönä tai vaikka viikon pätkinä, ei ole merkitystä.

Tämä kohta tulee ajamaan pienillä teollisuuspaikkakunnilla työskentelevät komennusmiehet ja heidän työnantajansa ahtaalle. Jos työt ovat pääosin parilla tehtaalla, riittävää työvoiman kierrätystä ei pystytä järjestämään. Lisäksi säännös on alueellisesti eriarvoinen etelän ja pohjoisen välillä. Pohjoisen tehtaot ovat usein satojen kilometrien päässä toisistaan, mistä aiheutuu esimerkiksi se, ettei pieni palvelutoimittaja pysty solmimaan edes asiakassuhteita riittävän monelle tilaajalle.

Maaliskuu 2006

Aikuvuosi 2006 meni aikalailla odottavissa merkeissä ja pahoja aavistellen. Nämä aavistukset alkoivat konkretisoitua helmikuun lopulla Pernon telakalla Turussa. Tuolloin oli kulukorvausten verotusasiassa aktiivisesti komennusmiesten puolia pitävän ammattiosasto 49:n järjestämä tilaisuus, jossa oli mukana ylitarkastaja Merja Hartikka-Simula verohallinnosta. Tilaisuudessa esiteltiin alustava luonnos verohallinnon sovellutusohjeesta verovirastoille koskien työn tilapäisyyden edellytyksiä uuden lain pohjalta. Lopullinen versio annettiin ulos 23.3.2006.

Tässä kohtaa tilanne kääntyi niin kriittiseksi, että useat työmaat ympäri Suomen kokoontuivat maaliskuun viimeisellä viikolla kokouksiin, joissa käsiteltiin

syntyneitä tilannetta ja tulevaisuudennäkymiä uuden lain, sen sovellutuksen ja aikarajojen suhteen.

Porvoon jalostamolla tiistai-aamuna 28.3 pidetty kokous teki omalta osaltaan päätöksen lähteä koko loppuviikon kestäväan mielenilmaukseen. Pernon ja Rauman telakat pitivät omat kokouksensa puolilta päivin ja tekivät saman päätöksen. Tämän jälkeen mukaan liittyi useita työpaikkoja ympäri Suomea eri pituisin työnseisauksin. Ainakin Porvoossa mukaan liittyi myös työmaatoimihenkilöitä. Heidän tilanteensa kun on kulukorvausten verotuksen suhteen aivan samanlainen kuin työntekijöiden.

Puheenvuoroja ja kuulijoita
Porvoon jalostamolla
maaliskuun 28. päivän aamuna

Verotettavia kulukorvauksia ei lueta eläkkeen perustana olevaksi työansioksi, jos summat eivät ylitä Verohallituksen vahvistamaa verosta vapaata enimmäismäärää ja ovat työehtosopimuksen mukaan maksettuja kustannusten korvauksia. Sama selkokielellä: vero maksetaan, mutta eläkettä ei kartu.

Työtä, kontakteja ja julkisuutta

Tuon kyseisen maaliskuun 28. päivän tapahtumien jälkeen kerrottavaa olisi pienen kirjan verran, mutta tilanpuutteen vuoksi on pakko mennä vaiheita läpi luettelomaisesti.

Porvoon kokouksessa valittiin työryhmä lähetystökäyntejä, tiedottamista ja tavoitteiden koostamista varten. Tämän ryhmän jäseninä olivat Jouko Kinnarinen, Pirjo Viljanen, Pasi Vahtermo, Ilkka Lehto, Mauri Lampinen, Seppo Ylätalo, Esa Koskela ja Juha Kapiainen. Työryhmä aloitti toimintansa heti kokouksen jälkeen. Työryhmän tausta-apuna työskenteli 254:n toimistonhoitaja Päivi Jankkari. Päivi hoiti audienssivaraukset eduskunnan ja keskusjärjestöjen suuntaan sekä paljon muuta yhteydenpitoon ja tilanekartoitukseen liittyvää työtä.

Metalliliiton reaktio tuli Helsingin Sanomissa heti seuraavana aamuna (29.3). Siinä neuvottelupäällikkö Pertti Nurminen tuomitsi mielenilmauksen ja kuvaili komennusmiehiä jonkinasteisiksi ve-

ronkiertäjiksi.

Työryhmän lähetystökäynnit eduskunnassa alkoivat keskiviikkona 29. päivänä maaliskuuta ja jatkuivat seuraavan viikon puolelle. Näillä käynneillä tavattiin edustukset Keskustapuolueesta, Vasemmistoliitosta, Sosialidemokraateista ja Kokoomuksesta. Tämän lisäksi lähetystöt Metallityöväen liiton johdon puheilla sekä Elinkeinoelämän keskusliitossa.

Asia sai paljon julkisuutta tiedotusvälineissä, lehdissä, radiossa sekä televisiossa, ja se oli tuota aiemmin mainittua Nurmisen mölätystä lukuun ottamatta varsin hyvin komennusmiesten tilannetta ymmärtävää. Muun muassa Helsingin Sanomat kirjoitti 30.3 aiheesta pääkirjoituksessaan otsikolla "Komennusmiehet ansainneet rahansa".

- 30.3 päivärahakysymys esillä eduskunnan kyseilytunnilla.

- 31.3 pääministeri Vanhanen ottaa kantaa aiheeseen.

Matti Ahde (sd),
Jouko Kinnarinen,
Pasi Vahtermo

Esko-Juhani Tennilä (vas)
ja Matti Kangas (vas)

Komennusmiesten lähetystö tapasi eduskunnassa
Keskustan, Vasemmistoliiton, SDP:n ja Kokoomuk-
sen edustajat

Ilkka Lehto, Pirjo Viljanen, Mauri Lampinen
ja Timo Kalli (kesk)

Esa Koskela, Seppo Ylätaló
ja Juha Kapiainen

Toimintaa laajalla rintamalla

Työnantajan ja tilaajapuolen alkureaktiot eivät olleet mitenkään komennusmiehiä mairittelevia, joskin jonkinasteista ymmärtämystäkin asialle löytyi. Menettelytapa asian hoitoon olisi vain pitänyt olla toisenlainen. Millainen, siihen ei tullut oikein selvää vastausta.

Alun riitasointujen jälkeen löydettiin kuitenkin jonkinlainen yhteinen sävel ja todettiin, että ollaan tässä kohtaa samassa veneessä, niin tilaajat, toimittajat kuin komennusmiehetkin. Neste Oil teki kevään ja alkukesän aikana paljon työtä asioiden eteen ja käytti omia vaikutuskanaviaan valtionhallinnon huijulle asti. Asioiden etenemistä heidän ja toisaalta komennusmiesten taholla kokoonnuttii seuraamaan kevään ja alkukesän aikana lähes viikoittain ja samalla mietittiin uusia siirtoja sekä vaikutusmahdolli-

suuksia. Näihin palavereihin osallistui myös YIT:n projektitoiminnan johtoa.

Metalliliittokin heräsi tilanteen edellyttämiin toimenpiteisiin ja alkoi käydä puheenjohtaja Vuoremaan taholta keskustelua valtiovarainministeri Eero Heinäluoman kanssa.

Asiassa tapahtui myönteinen liiakhdus 28.5, kun Turun Sanomissa julkaistiin valtiovarainministerin haastattelu otsikolla "Heinäluoman mukaan komennusmiesten verokohtelu on ollut kohtuutonta". Jutussa kerrottiin ministeriön asettavan uuden työryhmän asiaa selvittämään. Samoin oli maininta siitä, että päivärahojen verokohteluun annetaan ratkaisu ennen kesälomia. Tämä aikaraja osoittautui sittemmin uutisankaksi ja aiheutti runsaasti ärtyymystä kentällä.

Kesäkuu 2006

Valtiovarainministeriö nimitti selvitystyöryhmän 9.6.2006. Ryhmän kokoonpano oli seuraavanlainen: valtiovarainministeriö 2 jäsentä, verohallinto 2, Metallityöväen liitto 1 (Kari Hyytiä liiton keskus-

toimistosta), Toimihenkilöunioni 1 ja Elinkeinoelämän keskusliitto 2. Yhteensä kahdeksanhenkinen ryhmä, josta jäi kuitenkin puuttumaan suora komennusmies-edustus.

Valtiovarainministeriö edellytti toimeksiannossaan sekä vanhan lain tulkinnasta johtuvien kohtuuksien poistamista että uuden lainsäädännön toimivuuden varmistamista.

Työryhmän työskentelyaikatauluksi annettiin loppuvuosi 2006, minkä jälkeen se jättää lausuntonsa valtiovarainministeriölle. Tämän lisäksi työryhmän oli jätettävä väliraportti verotus- ja huojennuskäytännön nykyvaiheesta ja mahdollisista suosituksista 30.6.2006 mennessä.

Väliraportti tuli ulos 29.6, ja siinä työryhmä esitti kantanaan, että "komennusmiesten jälkiverojen perintä on saatava keskeytetyksi siihen asti, kunnes on selvitetty, miltä osin jälkiverot tullaan huojentamaan". Lisäksi vaatimus siitä, että jälkiverojen kohteena olleille komennusmiehille on hakemuksesta myönnettävä lykkäystä veron suorittamiseen siihen asti, kunnes huojennushakemukset on ratkaistu. Lykkäys on myönnettävä ilman lykkäysajalta perittävää korkoa. Normaalisti kaikelle lykkäys- ja valitusajalle juoksee 9,5 %:n viivästyskorko. Työryhmän koontumiset keskeytyivät väliraportin jättämisen jälkeen kesälomakaudeksi ja alkoivat taas elo-syyskuussa ja tulevat jatkumaan näillä näkymin vuoden loppuun.

Heinäluoman nimittämän työryhmän rinnalle perustettiin ns. seurantatyöryhmä, joka seuraa varsinaisen työryhmän toimintaa ja tekee sille omia esityksiään. Ryhmän kokoonkutsuja ja puheenjohtaja on toimitsija Kari Hyytiä Metalliliitosta. Ryhmän kokoonpanossa ovat edustukset Rakennusliitosta, Sähköliitosta, Toimihenkilöunionista, SAK:sta, EK:sta ja asianosaisista eli komennusmiehistä. Reppureita työryhmässä edustavat pääluottamusmies Harri Koskinen Tejara Oy:stä (Turun telakka / ao. 49) ja pääluottamusmies Juha Kapiainen YIT:ltä. Koskinen ja Kapiainen ovat olleet tähän mennessä kertaalleen

suoraan kuultavana valtiovarainministeriössä.

Komennusmiesten pettymys asioiden hitaaseen etenemiseen ja Heinäluoman työryhmän kokoonpanoon pitivät ärtymyksen korkealla mm. Nesteen jalostamolla Porvoossa sekä telakoilla. Tämän lisäksi verottajalla ei ollut Lounais-Suomessa aikomustakaan höllätä kulukorvausten ronkkimista. Päinvastoin. Vaikutti sille, että toimintaa kiihdytettiin sitä mukaa kun julkinen arvostelu jopa valtionhallinnon ja eduskunnan suunnasta lisääntyi.

Komennusmiesten työmaakokouksia oli viikoitain, ja kesäkuun 13. päivänä Turun telakan komennusmiehet päättivät jäädä loppuviikon kestäväan lakoon. Porvoon jalostamo ja Rauman telakka sekä Mäntyluoto seurasivat välittömästi perässä. Loppuviikon aikana komennusmiesten työnseisaukset levisivät ympäri Suomea, aina Tornion terästehdasta myöten. Saman viikon perjantaina jäivät myös Helsingin, Turun ja Rauman telakoiden omat työntekijät tukilakkoon.

Tämän viimeisen työnseisauksen vaikutukset asioiden etenemiselle jäivät olemattomiksi, mutta olivat kuitenkin osoitus komennusmieskentän kovan ytimen yhtenäisyydestä. Miinuspuolelle täytyy merkitä ainakin Neste Oilin kyrpiintyminen tilanteeseen ja sanoutuminen irti kaikesta kulukorvausten verotusta koskevasta yhteistyöstä komennusmiesten kanssa.

Oikaisulautakunnissa on käsitelty 19.9.2006 mennessä 412 (sis. 16 kpl asiamiesten oikaisuvaatimuksia) "telakkamiesten" jälkiverojen oikaisuvaatimusta, joista 359 on hylätty, 24 hyväksytty osittain ja seitsemän kappaletta kokonaan. Kuusi tapausta on jätetty kokonaan tutkimatta. Käsittelemättä on vielä 110 kappaletta.

Nämä hylätyt tapaukset päätyvät aikanaan hallinto-oikeuteen ja mahdollisesti vielä korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos valituslupa sinne asti heldtiää. Pahimmillaan kyseessä on vuosia kestävä prosessi. Veron huojennushakemusta ei oteta käsitteilyyn, ennen kuin valitusmenettely on saatu päätökseen. Hallinto-oikeuteen oli tehty 19.9 mennessä 167 valitusta.

Tärkeää!!!!

Jotkut verotoimistot ovat ottaneet kannakseen tulkita viikonlopun päivärahat automaattisesti veronalaiseksi tuloksi. Samassa yhteydessä on ilmoitettu, ettei ns. perheettömiltä tulla hyväksymään viikonloppumatkoja matkavähennyksiin. Tämä tulkinta on vastoin Henkilöverotuksen käsikirjan ohjetta. Saman käsikirjan, jota verottaja käyttää itsekin tehdessään niitä kuuluisia tulkintojaan.

Suora lainaus kyseisestä kirjasta kohdasta PERHESUHTEIDEN VAIKUTUS, sivut 458-459:

*"Sen sijaan, jos yksinäinen henkilö työskentelee tilapäisesti toisella paikkakunnalla kuin missä hänen vaki-
tuinen työpaikkansa ja asuntonsa ovat, hän saa vähentää asunnon ja työpaikan välisinä matkakuluina koto-
na käynnistä aiheutuneet matkakustannukset halvimman kulkuneuvon mukaan kerran viikossa."
(KHO 1988 B 558)*

Jos on ollut ongelmia tämän asian kanssa, niin ei muuta kuin verotoimistoon valittamaan asiasta. Sama opus löytyy varmasti jokaisesta toimistosta. Verovalmistelijoiden lukutaidosta tai lukuhaluista en uskalla antaa arvi-
ota.

Tässä kohtaa täytyy vielä kerran muistuttaa siitä itsestäänselvyydestä, että älkää hakeko viikonlopun matkavä-
hennyksiä, jos verottaja on jättänyt viikonlopun päikkarit rauhaan! Vähennykset vasta sitten, jos niitä aletaan
tulouttaa eli verottaa. Viikonlopun päivärahan ja sen verottomuuden peruste on aina se, että työntekijä on
viikonlopun komennuspaikkakunnalla.

Näitä matkavähennysurheilijoita on ollut kautta aikojen ja se on yksi osasy syy tämän hetken ongelmiin, muun
muassa tähän viikonloppupäivärahojen automaattiseen verottamiseen.

Lokakuu 2006

Siitä mihin tilanne lopulta päättyy vanhojen mät-
kyjen osalta tai uuden, alta vuoden vanhan lain
auki saamiseksi, en uskalla antaa minkäänlaista
ennustetta. Verottajan ote tässä asiassa on usko-
mattoman vahva. Valtio valtion sisällä.

Elättelen tässä vielä jonkinasteista haurasta toi-
vetta asioiden selkiintymisestä ja järjen voitosta
sekä suomalaisen komennustyön tulevaisuudesta.
Sen toiveen toteutuminen edellyttää kuitenkin jat-
kuvaa työtä sekä asian esillä pitämistä loppuvuo-
den 2006 ajan ja todennäköisesti vielä seuraavan-

kin vuoden puolella. Jotenkin koen tämän kolman-
nen aallon (1976, 1988, 2006) eräänlaisena viimei-
senä taisteluna ja mahdollisuutena tässä asiassa.
Tämän jälkeen ulkomaisen työvoiman massa al-
kaa olla niin suuri, että peli on todennäköisesti lo-
pullisesti menetetty. Voi olla niinkin, että tämä on
jo nyt kaiken tavoitteena? Hupaisaa sinällään miet-
tiä sitä, minkä verran verottaja kerää ropoja lauk-
kansa pohjalle siltä porukalta. Kyseistä asiaa olisi
syytä miettiä varsin tarkasti myös valtionhallin-
non suunnalla.

Kahdenlaista "aktiviteettia"

Kiitokset kaikille niille tuhansille henkilöille,
jotka ovat uskoneet siihen, että tähän vero-
asiaan saadaan vielä muutos, ja toimineet sen ta-
voitteen eteen kuluvana vuonna.

Jotakin aivan muuta tekisi mieli sanoa niille
päivärahojen ja ateriakorvausten piirissä olevil-
le, jotka luimistelivat nurkissa "ei kuulu mulle" -
asenteella, silloin kun muut toimivat. Tämä yli liit-
torajojen. Aina on töitä, joita ei voi jättää kesken
tilaajan tuotannon ja omaisuuden vaarantumisen

vuoksi, ja ne on tehtävä. Se on selvä. Omaan
saappaaseen on turha kusta määräänsä enem-
pää siinä kohtaa, mutta paljon (tuhansittain) oli
tälläkin kertaa sitä porukkaa, jotka olisivat voi-
neet tulla mukaan tai ottaa asiaan ainakin jolla-
kin tavalla kantaa. Jokainen edellytystensä mu-
kaan, mutta eivät sitä tehneet. Eivät toimineet,
eivätkä edes suutansa avanneet. Eivät edes am-
mattiosastotasolla. Kyyryyn jääminen on ilmei-
sesti mieluisampaa.

Juha Kapiainen
ao. 254:n sihteeri

Arvoisa Metallityöväen liiton liittovaltuusto

Metallin komennustöitä tekevät jäsenet ovat käyneet kevään aikana työtaisteluja verottajan määräämiä kohtuuttomia päivärahan jälkiveroja ja 2006 tullutta uutta verolakia vastaan. Olemme valinneet pitämässämme kokouksissa meitä edustavan lähetystön, joka on käynyt kertomassa huolestuneita epäoikeudenmukaisesta verotuskäytännöstä useassa eduskuntaryhmässä ja etujärjestössä. Kohteet ovat olleet seuraavat: Keskustapuolueen eduskuntaryhmä, Sosialidemokraattien eduskuntaryhmä, Kokoomuksen eduskuntaryhmä, Vasemmistoliiton eduskuntaryhmä, Elinkeinoelämän keskusliitto ja Metallityöväen liitto. Käydessämme edellä mainituissa eduskunnan puolueryhmissä ja liitoissa saimme kaikilta tahoilta myötämielisyyttä ja ymmärrystä, että komennusmiesten verotus on kohtuutonta ja verolakia on muutettava. Kuitenkin meiltä edellytettiin työtaistelujen lopettamista, että päättäjät saisivat työrauhan ja aikaa ongelman selvittämiseksi. Tätä korostettiin myös Metalliliitossa käydessämme. Pidimme eri puolilla Suomea kokouksia, joissa lopetimme työtaistelut ja halusimme antaa päättäjille työrauhan, varsinkin kun meille luvattiin olla yhteistyössä ja informoida, mitä kyseisen asian tiimoilla tapahtuu. Valitettavasti täydellinen tiedotusboikotti laskeutui komennusmiesten päälle emmekä kuulleet asian tiimoilta kahteen viikkoon mitään. Suuren hiljaisuuden vallitessa ja tiedon puuttumisen vuoksi kävimme Metalliliitossa puheenjohtaja Erkki Vuorenmaan puheilla tiedustelemassa, miten asia on kehittynyt. Puheenjohtaja Vuorenmaa ilmoitti, että asian tiimoilta on muodostettu työryhmä, johon kuuluu hänen lisäkseen elinkeinoelämän ja firmojen edustajia. Työryhmä on sopinut tapaamisen 22.5.2006 valtiovarainministeri Eero Heinäluoman kanssa. Kilpilahdessa Nesteen työmaalla 8.5.2006 pidetyssä komennusmiesten seurantokokouksessa ihmeteltiin, miksei työryhmään mahdu taaskaan yhtään henkilöä, jota asia koskee eli komennusmiestä, vaan asia yritetään taas hoitaa herrojen kokouksessa.

Arvoisa Metallin liittovaltuusto

Komennusmiesten keskuudessa vallitsee suuri epäluottamus liiton johtoa kohtaan. Esitämme, että liiton ja komennusmiesten luottamuksen palauttamiseksi myös työryhmään, joka tapaa valtiovarainministeri Eero Heinäluoman, nimetään kentällä toimiva komennusmies. Työryhmään esitämme liiton valtuuston jäsentä, YIT:n pääluottamusmies Juha Kapiasta. Lisäksi esitämme, että liiton puheenjohtaja Erkki Vuorenmaa saapuu Kilpilahteen 29.5.2006 kello 07.00 pidettävään komennusmiesten seurantokokoukseen tiedottamaan, mitä on tapahtunut valtiovarainministeriön käynnin jälkeen.

Suomen komennusmiesten puolesta

Risto Lakanen ja Sauli Pietarinen

Kokous oli nimennyt vastaanottokomitean kuulemaan huolestuneita komennusmiesten kohtuuttomista veromäärityksistä. Komitean jäseniltä saimme poikkeuksetta ymmärrystä ja tukea.

Sauli Pietarisen ja Risto Lakasen (kuvassa etualalla) kahden miehen lähetystö toi osaston kannanoton Metallin liittovaltuustolle. Saulin ja Riston takana lähetystön vastaanottokomitea: Heikki Jokinen, Veli Matti Markkinen, Arto Kärki, Raimo Riima, Sari Helminen, Seppo Gråsten ja Jyrki Virtanen.

Ajatuksia päivärahoista

-helmikuu 2006

Olen ollut vain ja ainoastaan 37 vuotta reppuhommissa, kuusi vuotta ulkomailla. Kaksi vuotta sitten Turussa telakalla työnantaja lopetti päivärahan maksamisen verottajan käskystä. Työntekijöitä firmassa oli yli sata, osa Helsingin telakalla. Nyt firmalla on työntekijöitä Virossa ja entisen itäblokin maista. Turun telakalla on nyt 1300 ulkomaalaista työntekijää. Länsi-Suomen verokonttorille eivät maksa latin latia. Me entiset työntekijät nautimme työttömyyskorvausta. Suomen kansantaloudelle tässä piilee suuri viisaus. Veromies selittääköön, mikä se viisaus on.

Olin nuorempana ammattiyhdistysaktiivi ja aina olen ollut poliittisesti vasemmalla. Olen yrittänyt seurata päivärahojen verotusasiaa televisiosta, radiosta ja lehdistä sekä kysellyt ammattiosastolta ja liitolta. Hyvin vähän olen selvää saanut. Esityksen asiasta eduskunnassa teki telakkapäällikkö Martin Saarikangas, kokoomus!! Asian puolesta puhui Sari Essayah ja totesi, että verottajan mielivalta täytyy lopettaa, koska se on jo johtanut suuriin taloudellisiin kärsimyksiin ja jopa itsemurhiin. Sari tuskin on työväenpuolueen kannattajia. Haluaisin tietää, mitä ja ketkä tekivät asian hyväksi työväenpuolueen edustajista.

Verottaja sanoo, että veroa voi periä viisi vuotta taaksepäin. Se on seitsemän vuotta. Joulukuussa 2005 tuli maksulaput vuodelta 1999, siis seitsemän vuotta takaisin päin. Mistä reppuri löytää seitsemän vuotta vanhoja päivärahoja.

Helmikuun Ahjosta löysin pienen artikkelin asiasta.

Ymmärsin sen niin, että verottaja ensin jälkiverottaa, vaikka itse on tehnyt veroehdotuksen. Niin, että näin, jos jätkälle sopisi. Muuttaa mielensä ja lähettää seitsemältä vuodelta maksukuitit. Siis jätkä maksaa. Jätkä valittaa, että kun tuli erehdys, että menin reppuhommiin. Anteeksi. Olisi pitänyt olla työttömänä. Ja että kun on tottunut saamaan päivärahaa, kun on kotiin viiden tunnin ajomatka.

Valitus käsitellään ja verottaja päättää kohtuudella antaa anteeksi neljän vuoden kuluttua valituksesta ja palauttaa ehkä voileipärahan verran takaisin. Jätkälle, joka huilaa hullujen huoneessa suljetulla osastolla, tai perikunnalle, kun verovelvollinen on jo ampunut itsensä.

Toivoisin kateellisen verottajan lähtevän parempiin hankkeisiin reppuhommiin ja pääsevän sellaiseen asuntoon, jota minulle viimeksi tarjottiin teollisuushallin päädyistä Turussa.

Oven avattuani vastaan pöllähti naapurimaan Igorin polttama voimakas mahorkan löyhkä. Olohuoneessa istui kaksi toveria kännissä, jotka eivät suomen sanaa osanneet. He esittelivät kohteliaasti asunnon: Makuuhuoneessa oli sänky, patjassa ja tyynylä ihmisestä kaikista reijistä tulleet eritteet. Jääkaapissa oli ruskea, mätä kaalin puolikas ja homehtunut limppu. Kylpyhuoneessa likaisia sukkia ja haalareita. Vessan istuin seisottu rikki ja takaseinä rapattu paskalla. Tervetuloa matkamiehen kodin leppoisaan rauhaan oman kodin melskeistä ja pauhuista.

Nöyrä veronmaksaja

Siinä on

Sykettä!

Tämä lause jäi mieleeni vuosia sitten, kun olin työmatkalla Ruotsin puolella. Oli menossa liikenneratsia. Liikkuva poliisi oli pysäyttänyt joukon harrikkamiehiä, jo vanhempia herrasmiehiä, jotka olivat matkalla prätkäharrastajien joukkotapaamiseen. Poliisien mukana oli radion haastattelijä, joka kyseli miehiltä, mikä saa tämän ikäiset miehet mukaan tällaiseen harrastukseen. Vastaus kuului: Siinä on sykettä.

Olen itse ollut aina kiinnostunut teknisistä vehkeistä, jopa nuorena. Pari vuotta sitten havahduin töissä, kun kuuntelin kahvituntijuttuja, jotka olivat kertomuksia kolmekymmentä vuotta vanhoista juhannusseisokeista. Tulin siihen tulokseen, että jos korvien väli ei kehitä mitään uutta ajatusta, peli on menetetty. Päätin ostaa moottoripyörän. Ja toteutin ajatuksen.

Oletko ajatellut, että jos elämässäsi ei ole muuta kuin työ ja olet pelkkä numero jonkin firman tilastoissa ja tulee päivä, että sitä työpaikkaa ei ole, seisot tyhjän päällä. Jos omat sosiaaliset ympyrät ovat rakentamatta tai ne on haaskattu, missä olet silloin? Almanakka näyttää sinulle aivan muuta olotilaa kuin työ, ja vaikka et sitä ehkä huomaa, viimeinen käyttöpäiväsi lähestyy. Yritän sanoa, että sopivalla harrastuksella pyrin pitämään yläpään virkeänä.

Lauri Hölsömäki
hitsaaja
YIT Energian luottamusmies

Tuntoja eläkeiässä

-Kirjoitus on talvelta 2004

On maanantaiaamupäivä. Syön aamiaista. Akkunastani on hieno näköala pihalle ja luontoon. Lunta sataa hiljalleen. Luonto on kauneimmillaan, puut ja pensaat ovat valkoisen huurteisia. Ihan mieli tekisi koskettaa niitä, mutta näkymä voisi rumentua, kun kauneus rapisisi alas. Katsoa saa, muttei koskettaa. Kauneus on katoavaista. Ihminen pyrkii luomaan itselleen paratiisia, ostamalla ja rakentamalla sitä ympärilleen, kukin kykyjensä ja tulojensa mukaan. Minun ja perheeni paratiisi on luotu kymmenien vuosien kuluessa; omakotitalo, puutarha ja kesämökki. Perheeseeni kuuluu vaimo ja kaksi lasta. Lisäksi perheeseemme on kuulunut vuosien kuluessa useita viikonloppulapsia. Avioliiton aika on ollut tasaista elämänmenoa.

Puhuin paratiisista. Mitä se on? Sehän on sitä, että on selvinnyt elämän eri vaiheista suuremmista kolhuista. Puhun positiivisista puolista. Elämässä on paljon vastakkaista, mäet ovat joskus korkeita nousta ylös, mutta ne kasvattavat meitä ja valmistavat uuteen yrittämiseen.

Me suomalaiset miehet emme useinkaan uskalla puhua toisille työtovereille elämän pehmeistä arvoista. Pelkäämme, että kuuntelija ei olekaan luotettava. Sellainen, jolle voisi kertoa syvimmistä ajatuksistaan. Minusta kuitenkin tuntuu, että monet kuuntelijani ovat kuitenkin hyväksyneet mielipiteeni. Pyrin ne usein piilottamaan huumoriin. Silloin minua on kuunneltu mieluummin.

Työelämässä olen ollut lähes 50 vuotta. Saman verran ammattiliitossa. Työhistoriaan kuuluu koko sodanjälkeinen aika. On ollut mielenkiintoista seurata kehitystä puuaurasta nykytekniikkaan. Työrupeamani on näet liittynyt konkreettisesti metalliin; hitsausta, rakentamista ja viimeisinä vuosina teolli-

suus- ja rakennustyöhön liittyvien työkalujen käsittelyä. Huolsin ja laitoin työkaluja komennustyössä oleville työtovereilleni. Viimeiset 32 vuotta olen Huber-YIT:n palveluksessa. Aika on sisältänyt monenlaista, hitsaajasta tarkastajaksi ja myöhemmin työkalujen pariin yhtiön työkalukeskuksessa. Ennen tätä ehdin olla 50-luvulla mm. hevosenkenkätehtaassa ja voimalaitostyömaalla Tulomajoella entisessä Neuvostoliitossa. Siinä välillä kävin Ammattiyhdistysopiston pitkän linjan oppijakson. Koulun jälkeen matkustin Ruotsiin telakkatyöhön Landskronaan. Tuli oltua monen laivan hitsaustyössä. Neljän vuoden telakkatyön jälkeen tulin takaisin Suomeen. Löysin vaimon ja perhe-elämän. Työpaikaksi tuli Huber Oy, joka myöhemmin siirtyi YIT:n omistukseen. Työpaikkana se on ollut eläkepäiviin saakka eli yli 30 vuotta. Minulla ei ole ollut moitetta työpaikkaani kohtaan.

Sitten viime tammikuussa tuli se päivä, jolloin täyten 65 vuotta. Tein työtä viimeiseen tuntiin saakka. Oudolta tuntui, kun ei enää tarvinnut tulla työpaikalle muuta kuin tervehtimään entisiä työkavereita. Niin alkoi tämä vapaaherran taival. Olin suunnitellut, että sitten eläkkeellä teen monenlaista, pihalla ja mökillä. Ajatuksia ja hienoja ideoita on jatkuvasti mielessä, mutta itse toteuttaminen on jäänyt tekemättä. Oleskelu on enemmän sisältänyt ajattelua, enimmäkseen ”sohvaperunana”. Liikuntaa pitäisi harrastaa enemmän, mutta kun ei oppinut aiemmin, ei se toteudu tänäänkään. Aika on kulunut kuitenkin aika mukavasti kotivahtina. Tässä iässä terveys alkaa rakoilla, ellei siitä huolehdi. Nyt on kulunut melkein kokonainen vuosi eläkeajasta. Kyllä se tästä alkaa sujua, myös aiemmin aloitetut tekemiset tulevat toteutumaan. Näin toivon!

Olavi Kaipainen

Metalli 254:n

kummilapset

Metalli 254 on Plan-kummi jo kolmatta vuotta. Ammattiosastolla on kansainvälisen Plan-järjestön kautta kaksi kummilasta, tänä vuonna 8 vuotta täyttänyt tyttö Boliviasta ja 13-vuotias poika Ghanasta. Osasto tukee kumpaakin lasta 30 eurolla kuussa. Kummilastemme kuulumisista saamme tietoa kummilasten kirjeistä ja piirustuksista sekä Planin vuosittaisista kehitysraporteista.

Plan-järjestö antaa raportin rahojen käytöstä säännöllisesti. Lahjarahojen avulla kummilasten kotiky- lään saadaan monia lasten elämää parantavia uudistuksia. Rahojen turvin mm. rakennetaan ja kun- nostetaan kouluja, hankitaan lapsille koulutarvikkeita (kynistä ja paperista alkaen), koulutetaan opet- tajiä ja terveydenhuollon työntekijöitä, rakennetaan kaivoja ja käymälöitä.

Benjamin

Benjamin on 13-vuotias ja asuu pienessä kylässä Ghanassa, Länsi-Afri- kassa.

Benjamin on ystävällinen poika, joka pitää jalkapallosta. Benjaminin ker- rotaan sanovan aina, että isona hänestä tulee lääkäri. Benjamin käy nyt peruskoulun neljättä luokkaa. Kouluun Benjamin kulkee jalkaisin ja kou- lumatkaan kuluu noin 30 minuuttia. Lempiaineet koulussa ova matema- tiikka, englanti ja uskonto.

Benjaminin isä on maanviljelijä. Isä viljelee mm. maissia, cassavaa (ruo- kaviljaa) ja kookospähkinöitä. Suurin osa on kotikäyttöön, joitakin perhe myy.

Missä Benjamin asuu?

Perhe asuu omassa pienessä talossa, joka on tehty polttamattomista savitiilistä ja jos- sa on bambukatto. Perhe saa vetensä kyl- län kaivosta, jonne matkaa on noin 2 kilo- metriä. Ruokaa tehdään avotulella, va- laistukseen käytetään kerosiinilamppuja. Vapaa-ajalla jutellaan ystävien kanssa, kerrotaan ja kuunnellaan tarinoita. Suur- ta iloa heidän elämäänsä tuottaa pieni ra- dio, jonka ympärille he ystävineen ja naa- pureineen istuutuvat kuuntelemaan uutis- iä ja musiikkia.

Laura-Elizabeth

Kummilapsemme Laura-Elizabeth on kotoisin Boliviasta, Etelä-Amerikasta. Laura-Elizabeth on nyt peruskoulun kolmannella luokalla. Koulun hän menee kävellen, matka vie noin 45 minuuttia. Lempiaineet koulussa ovat äidinkieli ja musiikki. Laura-Elizabeth on oppinut koulussa jo kirjoittamaan. Kuten muutkin alueen lapset, Laura-Elizabeth auttaa kotitöissä, hakee vettä taloon ja huolehtii kotieläimistä.

Missä Laura-Elizabeth asuu?

Laura-Elizabethin perhe elää pienessä talossa, joka on tehty auringossa kuivatetuista tiilistä. Katto on savesta ja oljista. Talo on huonossa kunnossa, joten elinolosuhteet eivät ole kovin hyvät. Laura-Elizabethin perhe saa vettä ympäri vuoden vesiliittymästä talon takaa, mutta puuttellisen hoidon takia vesi ei ole turvallista juotavaksi. Perhe käyttää avotulta ruuanlaitossa, polttoaineena puu.

Laura Elizabethin perheellä kuten myös heidän ystävillään ja naapureillaan on hyvin pienet tulot ja perustarpeiden tyydyttäminen on taistelun takana. Kuitenkin kylässä perheiden sosiaalinen elämä on rikasta. Vapaa-ajalla perheessä keskustellaan ystävien kanssa ja pelataan paikallisia pelejä.

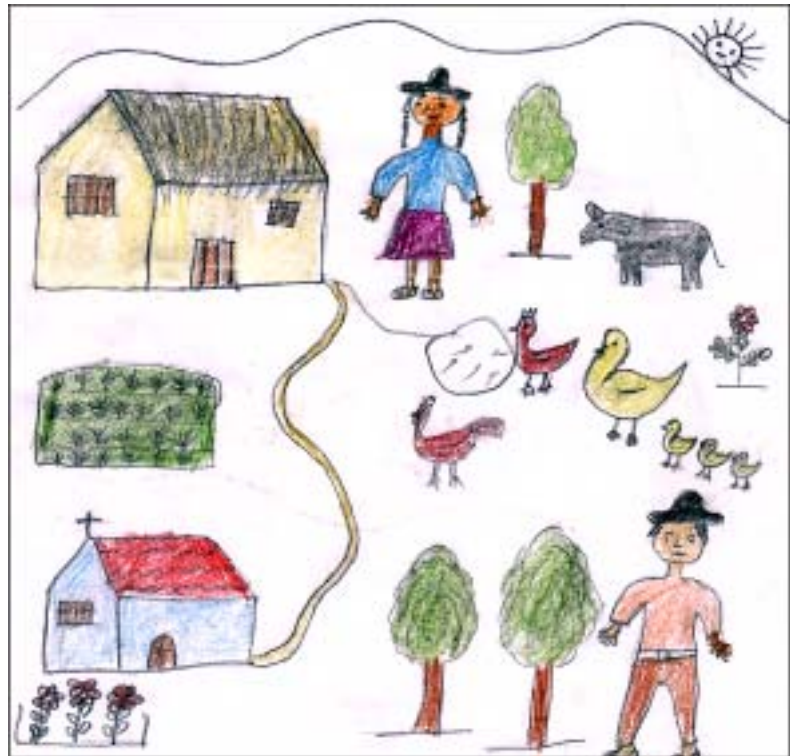
Bolivia, Etelä-Amerikka

Bolivian naapurimaina ovat mm. Brasilia ja Peru. Suurimmat kuolinsyyt ovat aliravitsemus ja epähygieenisten olojen aiheuttamat suolistosairaudet. Maaseudun alle kouluikäisistä lapsista noin 36% on aliravittuja.

Ghana, Länsi-Afrikka

Ghanan naapurimaina ovat mm. Norsunluurannikko ja Burkina Faso. Runsaiden mineraalilöytöjen vuoksi muinaiset Euroopasta tulleet kauppiat antoivat alueelle nimen Kultarannikko. Maan itsenäistymisen jälkeen sitä alettiin uudelleen kutsua Ghanaksi.

Laura-Elizabethin lähettämä piirustus

Plan-järjestö

Plan on kehitysyhteistyöjärjestö, jonka tavoitteena on parantaa kehitysmaiden lasten elämänlaatua pysyvästi. Toimintaa on yli 60 eri maassa. Järjestö on aloittanut toimintansa jo vuonna 1937 ja sillä on jo 1,3 miljoonaa kummilasta sekä miljoona kummiä. Plan aloitti toimintansa Suomessa syksyllä 1998, jonka jälkeen kotimaassamme on otettu jo 27000 kummilasta.

Plan toivoo, että samalla kun tuemme terveellisempää elämää, opetusta ja perheen perustoi-
meentuloa, saamme itse tietoa erilaisista kulttuureista.

Lisätietoja: www.plan.fi

Miten voi saada oman Plan-kummilapsen?

Kummilapsen hankkiminen ei ole vaikeaa. Ottamalla yhteyttä Planin toimistoon (vaihe 09-6869800) saa täytettäväksi lomakkeen, ja muutamassa viikossa tulee postitse tiedot kummilap-
sesta ja kasapäin infoa hänen kotimaastaan ja Planin toiminnasta siellä. Kummilapseen on mah-
dollista pitää yhteyttä kirjeitse, myös suomen kielellä. Posti kiertää järjestön kautta. Kummiksi
voivat ryhtyä yksittäiset ihmiset, ryhmät ja yhteisöt.

Viimeinen mahdollisuus, tätä kurssia ei ole enää v. 2007

Englannin kielen alkeiskurssi 11.-15.12.2006

Tämä kurssi ei edellytä sinulta aikaisempia kieliopintoja. Kurssi sopii myös niille, jotka ovat jo aloittaneet kielen opiskelun, mutta eivät ole löytäneet itselleen sopivaa opiskelutapaa. Kurssilta haetaan rohkaisua kielten opiske-
luun, ääntämiseen jne. Kurssiviikon aikana opiskellaan tasoryhmissä.

Huom! Kurssilta maksetaan vain 29,06 euron suuruinen kurssipäiväraha, kurssimaksu sekä matkakorvaukset.

Tietotekniikan kurssi 11.-15.12.2006

Kurssilla perehdytään mikrotietokoneeseen, Word- ja Excel-ohjelmien alkei-
siin sekä internetin ja sähköpostin käyttöön.

Liitto voi myöntää kurssipäivärahan ja stipendin luottamustehtävissä toimivil-
le (luottamusmiehet, työsuojeluhenkilöstö ja ammattiosaston toimihenkilöt.)

Toiminta tutuksi 11.-15.12.2006

Jos et vielä ole ammattiosaston toiminnassa mukana, ota kaverit mukaan ja lähde Murikkaan. Yhdessä tekemällä tutustutaan nuorten toimintaan Metalliliitossa.

Lähetä kurssihakemus kuukautta ennen kurssin alkua osoitteella:

Metallityöväen Liitto ry

Koulutus

PL 107

00531 HELSINKI